

ίδως, καθόσον εἰς γνήσιον Μαγυάρον ἢ ἀθιγγανικὴν μουσικὴν θὰ φαίνεται ἐξάπαντος, ὡς ὑπολειπομένη μᾶλλον τὴν ἁρμονίαν. Φυσικῶς οἱ Ἀθιγγανοὶ ἔδωκαν νέαν ὥσιν εἰς τὴν οὐγγρικὴν μουσικὴν, συνάμα δὲ αἱ οὐγγρικάι μελωδίαὶ ἀποτελοῦσι πλουσίαν καὶ εὐμετάτρεπτον ὕλην διὰ τὰ ἐκ προχείρου μουσικά τῶν Ἀθιγγάνων συνθέματα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ὁμῶς μένουσι πάντοτε κτῆμα τῶν Ἀθιγγάνων—οὔτοι ιδιοποιεῖν ταῦτα ὡς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀρχικῆς χρήσεως καὶ ὡς ἴδια τῶν Ἀθιγγάνων διὰ παντός θὰ μείνωσιν. Ἀναμφιδόλως ἡ μουσικὴ παρ' αὐτοῖς ἀποτελεῖ εἶδος στεγασματος καὶ καταλύματος τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν, προξενούσα, οὕτως εἰπεῖν, ἐξοικειώσιν πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν δύναμιν τοιούτου ἀστέγου λαοῦ, τοῦ ἐν τοιαύτῃ εὐρισκομένου στερεῇ αἰσθητικῇ παρηγορίας καὶ θρησκείας. Ὅ,τι παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν εἶναι ὁ μῦθος καὶ ἡ ποίησις, τοῦτ' αὐτὸ εἶναι ἡ μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἀθιγγάνοις· εἶναι ὅπλ. ἡ ἐθνικὴ αὐτῶν ἐποποιΐα, ἐν ᾗ ἡ ἱστορία τῆς φυλῆς αὐτῶν ἐκτυλίσσεται, αἱ ἐποχαὶ τῶν παθημάτων αὐτῶν, ἡ ἀδιακόπως ἐν φαιδρότητι ἀνανέωσις τοῦ βίου αὐτῶν ἐν τῇ τῆς φύσεως πηγῇ, ἡ ὑπερφηάνεια, ἡ ἐλπίς, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ σύνολον τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν βίου, τῆς ἐξωτερικῆς καὶ μεταβλητῆς αὐτῶν ὑπάρξεως. Μέχρι τῆς II' ἑκατονταετηρίδος οἱ Ἀθιγγανοὶ ἦσαν πολυάριθμοι ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ ἀναφέρονται παρ' ἱστορικοῖς ὡς διάσημοι μουσικοὶ· καὶ δὴ κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα οὔτοι ἀπέβησαν ἀπαραίτητον τμήμα τῶν ἐθνικῶν πανηγύρεων καὶ πολυπληθῶν ἐορτῶν. Κατὰ τὸ 1550 ὑπῆρχεν ἀρίστος μουσουργός Κάρμαν ὀνόματι, ὃς πολλὴν ἐκτέθνα ὑπόληψιν καὶ πλοῦτον, παίζων τὴν βάρβιτον. Δυσχερὲς θὰ ἦτο νὰ καθορίσωμεν τὸν χρόνον, καθ' ὃν οὗτος τὸ πρῶτον ἐχρήσαντο τῷ κυριωτέρῳ αὐτῶν μονωδικῷ ὄργανῳ, τῇ βαρδίτῳ ἢ ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος ὁπωσδήποτε ὑπῆρξεν ἡ ἐπισημότερα ἐποχὴ τῆς καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐν τῇ τέχνῃ, ὅτε ἔτυχον ἐπαίνων καὶ διακριτικῶν τιμῶν, ἡκιστα ὑπολειπομένων τῶν βραδύτερον ἐπιδειχθεισῶν παραπλησιῶν ἐνδείξεων τιμῆς πρὸς τὸν ἀρίστοτέχνην Παγανίνην (Paganini). Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἐξοχώτερον τῶν Ἀθιγγάνων μουσικῶν, Μιχαὴλ Βαρὼν (Michel Baron), παρατηροῦμεν, ὅτι οὗτος ἐκλήθη ὁ Ὁρφεὺς τῆς Οὐγγαρίας. Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ νικητὴς ἐν ἀγῶνι τῶν δώδεκα ἀρίστων τοῦ κόσμου βαρβιτιστῶν, ὃν διωργάνωσαν οἱ πρόκριτοι καὶ πλούσιοι πάτρονες τῶν μουσικῶν τούτων. Τὸ ἀπλοῦν γεγονός τῆς διοργανώσεως τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἀρκεῖ ἐμφαντικῶς νὰ καταδείξῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἡμιαγρίου τούτου καὶ ἀνταγωνιστοῦ ἐν τῇ μουσικῇ λαοῦ. Κατὰ τὸ 1772 ἡ Σίγκα Πόννα ἦτο ἡ πρωταγωνιστοῦσα μουσουργός. Παρὰ τὴν σμικρὰν ἀσχημίαν εἶχε λίαν εὐάρεστον ἐξωτερικὸν καὶ διεκρίνετο ἐπὶ καλοῖς τρόποις, λεπτότητι καὶ χρηστότητι, κατοικοῦσα, διαρκούντος τοῦλάχιστον τοῦ ὀριμώτερου τοῦ χειμῶνος μέρους, ἐν καλῇ καὶ στερεῇ οἰκίᾳ, ὠρηθεῖσα αὐτῇ παρὰ τῶν θαυμαστῶν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αὐτῆς ταλάντου. Ὁ θάνατος αὐτῆς γενικῶς ἐθρηνήθη, ἐξαρθεῖς δι' ἐξυμνήσεως τῆς ἐν τῇ μουσικῇ ἐμπειρίας καὶ ἰκανότητος αὐτῆς.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἐσχάτως μετεωρολογικὸν πίνακα τοῦ ἔτους 1892, αἱ ἄκραι θερμοκρασίαι, διὰ τε τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν βορειοδυτικὴν Ἀφρικὴν, κατὰ χρονολογίας τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, ἦσαν αἱ ἐξῆς :

Ἄκραι θερμοκρασίαι

Μῆνες.	Ταπεινοτάτη.	Υψηλότερη.
Ἰανουάρ.	—380, ἐν Μόσχᾳ, τὴν 27.	260, ἐν Ἀλγερίῳ, τὴν 12.
Φεβρουάρ.	—290, ἐν Kuopio, ¹ τὴν 17.	260, ἐν Biskra, ² τὴν 19. ἐν Ἀλγερίῳ, τὴν 21.
Μάρτιος	—360, ἐν Ἀρχαγγέλῳ, τὴν 2.	300, ἐν Biskra, τὴν 26 καὶ 27.
Ἀπρίλιος	—210, ἐν Haparanda, ³ τὴν 17.	320, ἐν Cap Béar, ⁴ τὴν 24 καὶ 25.
Μαῖος	—160, ἐν Pic du Midi, ⁵ τὴν 1.	410, ἐν Aumale, ⁶ τὴν 22.
Ἰούνιος	—50, ἐν Pic du Midi, τὴν 16 καὶ 17.	470, ἐν Biskra, τὴν 26.
Ἰούλιος	—70, ἐν Pic du Midi, τὴν 21.	490, ἐν Biskra, τὴν 21. ἐν Τύνιδι, τὴν 29.
Αὐγους.	—50, ἐν Pic du Midi, τὴν 25.	460, ἐν Biskra, τὴν 2.
Σεπτέμβ.	—80, ἐν Pic du Midi, τὴν 5.	460, ἐν Biskra, τὴν 4.
Ὀκτώβρ.	—180, ἐν Haparanda, τὴν 27.	390, ἐν Biskra, τὴν 1.
Νοέμβρ.	—200, ἐν Μόσχᾳ, τὴν 27. ἐν Hermanstadt ⁷ , τὴν 29.	290, ἐν Παλέρμῳ, τὴν 1. ἐν Biskra, τὴν 2.
Δεκεμβρ.	—350, ἐν Ἀρχαγγέλῳ, τὴν 31.	230, ἐν Ἀλγερίῳ, τὴν 3.

Περὶ μετεωρολογίας δὲ ὄντος τοῦ λόγου, σημειούμεθα ὅτι ὁ παρ' ἡμῶν ἐφ' ὀλόκληρον μῆνα παρατεινόμενος δριμύς χειμὼν εἶνε γενικὸς καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, συνωδεύετο δὲ ἐν ταῖς βορείαις χώραις τῆς Εὐρώπης ὑπὸ ἐκτάκτων βαρομετρικῶν ἐξάρσεων ὡς καὶ ὑπὸ ἐκτάκτων ἀσυμφωνιῶν τῆς ἐντάσεως τῆς βαρομετρικῆς πιέσεως πρὸς τὰς διαφόρους τῆς μέσης θερμοκρασίας. Πρὸς κατανόησιν τοῦ τελευταίου τούτου, ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐνῷ συνήθως τὸν χειμῶνα, εἰς θερμοκρασίαν κατωτέρα τῆς μέσης ἀντιστοιχεῖ ἀνώψους τῆς βαρομετρικῆς στήλης, εἰς θερμοκρασίαν δὲ ἀνωτέραν τῆς μέσης ἀντιστοιχεῖ ταπεινὴ τῆς βαρομετρικῆς στήλης, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Δελτίου τοῦ μετεωρολογικοῦ Γραφείου (Bureau météorologique) δημοσιευθέντα πίνακα τῶν βαρομετρικῶν καὶ θερμομετρικῶν ὑψῶν, ἀπὸ τῆς 14)26 δεκεμβρίου 1892 μέχρι τῆς 21)2 ἰανουαρίου τοῦ 1893 κρητηρήθη τούτων—

1) Ἐν Φινλανδίᾳ.

2) Ἐν Κωνσταντίνῃ.

3) Ἐν Λαπωνίᾳ, εἰς τὸν βυθὸν τοῦ βοήνικοῦ κόλπου.

4) Ἀκρωτήριον παρὰ τὴν Perpignan (Περηνιάν).

5) Ἐν τῷ Γαλλικῷ νομῷ Hautes Pyrenées (ὕψ. 2877 μ.).

6) Παρὰ τὴν Neuchâtel, ἐν τῷ Γαλλικῷ νομῷ Seine-Inferieure.

7) Ἐν Τρανσυλβανίᾳ.

τίον τούτου, ἦτοι ἀνύψωσις μὲν τῆς βαρομετρικῆς στήλης (4)16 μέχρις 6)18 δεκεμβρίου 1891) μετὰ θερμοκρασίας ἀνωτέρας τῆς μέσης, ταπεινώσις δὲ τῆς βαρομετρικῆς στήλης (11)23 μέχρι 14)26 δεκεμβρίου 1892, καὶ 17)29 δεκεμβρίου 1892 μέχρις 21)2 ἰανουαρίου 1893) μετὰ θερμοκρασίας κατωτέρας τῆς μέσης.

Ἐπίσης σημειοῦται ὅτι τὸ ψῦχος ἦτο δριμύ καθ' ὅλην τὴν νότιον Γαλλίαν, αἱ δὲ ἡμέραι τῆς 21)2 καὶ 22)3 ἰανουαρίου ἦσαν ψυχρόταται δι' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν, ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ παρατηρηθεῖσα ταπεινοτάτη θερμοκρασία, τὴν 22)3 ἰανουαρίου, ἦτο—160,5 ἐν Belfort (ἐν τῇ Μεσημβρινοανατολικῇ Γαλλίᾳ), ὅτι δὲ ἡ ταπεινοτάτη θερμοκρασία τῶν ὑψηλῶν σταθμῶν, ἦτο —270,6, τὴν 22)3 ἰανουαρίου, ἐν Pic du Midi.

Ἐπίσης σημειοῦται ὅτι ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ τὸ ψῦχος ἦτο δριμύτατον, ὅτι ἕνεκα τούτου τὸ κατάστρωμα ἀπάντων σχεδὸν τῶν διαπλευσάντων αὐτὸν πλοίων ἐκαλύφθη ὑπὸ παχέος στρώματος πάγου, ἴσως δὲ ἡ σπουδαία αὕτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ κατάψυξις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνωτέρω σημειωθείσαν κατάπτωσιν τῆς θερμοκρασίας, συμπίπτουσαν μετὰ τῶν χαμηλῶν βαρομετρικῶν πιέσεων.

Αἱ δὲ ἀσυνίθεις βαρομετρικαὶ ἐξάρσεις συνέβησαν τὰς αὐτὰς περίπου ἡμέρας εἰς τὰς βορείους χώρας τῆς Εὐρώπης. Οὕτω τὸ ὕψος τῆς βαρομετρικῆς στήλης ἦτο, ἐν Ἀρχαγγέλῳ, τὴν 21)2 ἰανουαρίου, 0,792 μ., τὴν δὲ 22)3 ἰανουαρίου 0,794 μ., ἐν Μότχα δέ, τὴν 23)4 καὶ 24)5 ἰανουαρίου τὸ βαρόμετρον ἀνῆλθεν ἐπίσης εἰς 0,794 μ.

Κατὰ δὲ τὸ διεθνὲς Δελτίον τοῦ κεντρικοῦ μετεωρολογικοῦ Γραφείου τῆς Γαλλίας, αἱ ἄκραι θερμοκρασίαι διὰ τε τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν βορειοδυτικὴν Ἀφρικὴν, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ ἰανουαρίου ἐ. ἔ., ἦσαν αἱ ἐξῆς :

Ἡμερομηνίαι.

Ἄκραι θερμοκρασίαι.

	Ταπεινοτάτη.	Υψηλοτάτη.
Ἰανουαρ. 20)1	390, ἐν Haparanda.	200, ἐν Funchal. ¹
" 2	—400, ἐν Ἀρχαγγέλῳ.	200, ἐν Funchal.
" 3	—380, ἐν Ἀρχαγγέλῳ.	200, ἐν Funchal.
" 4	330, ἐν Ἀρχαγγέλῳ.	200, ἐν Funchal.
" 5	—300, ἐν Haparanda.	190, ἐν Funchal.
" 6	—300, ἐν Haparanda.	200, ἐν Funchal.
" 7	—250, ἐν Charkow.	170, ἐν Ἀλγερίῳ.
" 8	—210, ἐν Riga. ²	200, ἐν Ἀλγερίῳ.
" 9	—250, ἐν Μότχα.	210, ἐν Laghouat. ³
" 10	—280, ἐν Μότχα.	190, ἐν Funchal.
" 11	—250, ἐν Haparanda.	200, ἐν Nemours.
" 12	—300, ἐν Haparanda.	210, ἐν Nemours καὶ Oran. ⁴
" 13	—330, ἐν Haparanda.	180, ἐν Oran.
" 14	—330, ἐν Haparanda.	170, ἐν Nemours καὶ Oran.
" 15	—350, ἐν Ἀρχαγγέλῳ καὶ Haparanda.	200, ἐν Funchal.

Ἐν Ἀμερικῇ, τῇ χώρᾳ τῶν θαυματίων, ἐγεννήθη ἀντίδρασις κατὰ τῆς παραδοχῆς τῶν γυναικῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς. Ἡ ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ κολομβιανοῦ Πανεπιστημίου τοῦ κρήτους τοῦ Washington ἀπεράσισεν ἐσχά-

τως νὰ ἀποκλείσῃ ταύτας ἀπὸ τῶν ἱατρικῶν σπουδῶν. Εἰς τὴν ἀπόρασιν ταύτην φαίνεται προβῆσα ἡ Σχολὴ στηριζομένη ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ὅτι αἱ γυναῖκες ἀπομακρύνουσι τοὺς φοιτητὰς τοῦ ἄρρενος φύλου, οἱ δὲ διευθύνοντες τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο διακηρύττουσιν ὅτι δὲν ἐννοοῦσι νὰ μεταβάλωσι τὰς σχολὰς αὐτῶν εἰς γυναικεῖον σεμινάριον, προστιθέμενοι ὅτι ἡ σύμμιξις τῶν σπουδῶν ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διαφθορὰν τῶν ἠθῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Πόρισμα. Ὁ ἄνθρωπος ἦτο, εἶνε, καὶ θὰ εἶνε πάντοτε ἄνθρωπος, σύνολον δηλ. ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων· ἐνῶ δὲ φαίνεται ποῶν ἐν βῆμα πρὸς τὰ πρόσω, ἕνεκα τῆς ἀντιθέτου κινήσεως τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ βαίνει, εὐρίσκεται, μετὰ τὸ πρὸς τὰ πρόσω ἐκεῖνο βῆμα, δύο τοῦλάχιστον βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἀναγράφεται ἡ ὑπὸ μεμορφωμένου τινὸς Ἰνδοῦ δωρεὰ 15000 ρούπιων, ἦτοι 35700 φρ., ὅπως αὕτη συντελέσῃ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὀφιολογικοῦ ἐργαστηρίου τῆς Καλκούτας. Τὸ ἐργαστήριον τοῦτο ἐνασχοληθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μελέτην τῶν ἰδῶλων ὄψεων, οἵτινες καταπληκτικῶς πληθύνονται ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς Ἰνδαίαις. Ἀσχοληθήσονται δὲ ἐν αὐτῷ περὶ τὴν φυσιολογικὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν σύστασιν τοῦ ἰοῦ τῶν ζῴων τούτων, ὡς καὶ περὶ τῶν οὐσιῶν ἢ μεθόδων τῶν πρὸς θεραπείαν τῶν δι' αὐτοῦ δηλητηριάσεων χρησιμοποιοηθησομένων.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν Συνεδρίων, τῶν συγκροτηθησομένων κατὰ τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου, τὴν προσήκουσαν θὰ καταλάβῃ θέσιν καὶ διεθνὲς μετεωρολογικὸν Συνέδριον συγκροτηθησόμενον τὴν ἐβδομάδα τὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 9/21 αὐγούστου. Τὸ προσωρινῶς παραδεκτὸν γενόμενον διάγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς θέματα: α) ὄργανα καὶ μεθόδους παρατηρήσεως· β) θεωρητικὴν μετεωρολογίαν περιλαμβάνουσαν τοὺς τυφῶνας καὶ τὰς θυέλλας· γ) κλιματολογίαν· δ) γεωργικὴν μετεωρολογίαν καὶ ὑγιεινὴν· ε) ναυτικὴν μετεωρολογίαν· ς) ὑπηρεσίαν πρὸς ἀγγελίαν τῶν θυελλῶν· ζ) γήϊνον μαγνητισμὸν καὶ ἀτμοσφαιρικὸν ἤλεκτρισμόν· η) γεωλογικὰ κλίματα· θ) φιλολογίαν.

Διὰ τῶν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν φάρων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν γενομένων ἐσχάτως πειραμάτων πρὸς μέτρησιν τῆς σχετικῆς ὁρατότητος τῶν λευκῶν καὶ τῶν κεχρωματισμένων φώτων, ἀπεδείχθη ὅτι λευκὸν φῶς ἐντάσεως 1 κηρίου ἦτο ὁρατὸν ἐξ ἀποστάσεως 1600 μ., 2 κηρίων ἦτο ὁρατὸν ἐξ ἀποστάσεως 3200 μ., καὶ 30 κηρίων ἐξ ἀποστάσεως 8 χμ., ἐνῶ τὰ ἐρυθρὰ καὶ πράσινα φῶτα, ἕνεκα τῆς ἀπορροφῆσεως τοῦ φωτός ὑπὸ τῆς κεχρωματισμένης ὕλης, ἦσαν ὁρατὰ ἀπὸ πολὺ μικροτέρας ἀποστάσεως, ἐπομένως, ὅπως καταστῶσιν ὁρατὰ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῶν λευκῶν ἀποστάσεως ἀπαιτεῖτο νὰ αὐξηθῇ κατὰ πολὺ ἡ ἐντασις αὐτῶν. Οὕτως ἐδείχθη ὅτι ἀπαιτεῖται φῶς ἐντάσεως 4 κηρίων, ἵνα καταστῇ ἐρυθρὸν τι ἢ πράσινον φῶς ὁρατὸν ἐξ ἀποστάσεως 1600 μ., καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται φῶς ἐντάσεως 40 κηρίων, ἵνα καταστῇ τὸ ἐξ ἐνδὲς τῶν χρωμάτων ζούτων φῶς ὁρατὸν ἐξ ἀποστάσεως 3200 μ.

Ἐκ τῶν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Haake γενομένων μελετῶν

ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς γενέσεως τῶν ἐν τοῖς φυτοῖς ὑφισταμένων ἡλεκτρικῶν ρευμάτων, ἅτινα πρὸ αὐτοῦ ὁ κ. Kunkel ἀπέδωκεν εἰς τὴν καθαρῶς μηχανικὴν ἐνέργειαν τοῦ ὕδατος, συνεπέραναν οὗτος ὅτι, ἂν ἑνὸς μὲν οὐδόλως ἀμφίβολον εἶνε ὅτι τὰ ἡλεκτρικὰ ταῦτα ρεύματα ὁφείλονται εἰς τὴν ἐν τοῖς φυτοῖς μεταβολὴν τῶν διαφόρου φύσεως οὐσιῶν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν ἀναπνοὴν τοῦ ὀξυγόνου καὶ τὴν ἀπορροίωσιν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ἂν ἑτέρου δὲ ὅτι ἡ κίνησις τοῦ ὕδατος δυνατὸν μὲν νὰ συντελῇ πως εἰς τὴν γένεσιν τῶν ἡλεκτρικῶν ρευμάτων, ἀλλὰ βεβαίως ἢ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια αὐτοῦ εἶνε δευτερεύουσα.

Κατὰ τοὺς ἐν τοῖς Annales des mines δημοσιευομένους πίνακας, αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι παρήγαγον, κατὰ τὸ 1894, μεταλλικὰ μὲν προϊόντα (χυτοσίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν, χαλκόν, μόλυβδον, ψευδάργυρον, ὑδράργυρον, νικέλιον, ἀργίλλιον, κασσίτερον, ἀντιμόνιον καὶ λευκόχρυσον ἀκατέργαστον) ὀλικῆς ἀξίας 302 307 322 δολλαρίων, μὴ μεταλλικὰ δὲ προϊόντα (γαϊάνθρακα, λιγνίτην, κτλ., ἀνθρακίτην, λίθους πρὸς οἰκοδόμησιν, πετρέλαιον, ἄσβεστον, ἄλας, θεῖον, γύψον, ἄσφαλτον, βρώμιον, σμύριδα, κτλ.) ὀλικῆς ἀξίας 356 216 615 δολλαρίων, ἔτι δὲ καὶ ἕτερα ἀξίας 10 000 000 δολλαρίων. Οὕτω ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν ἐν ταῖς ἠνωμέναις Πολιτεῖαις ἐξωρυχθέντων ὀρυκτῶν ἀνέρχεται, κατὰ τὸ 1894, εἰς 668 524 537 δολλάρια.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, αἱ Βρεττανικαὶ νῆσοι ἐξώρυσαν ὀρυκτὰ (γαϊάνθρακα, λιγνίτην, χυτοσίδηρον καὶ σίδηρον) ὀλικῆς ἀξίας 460 203 861 δολλαρίων (2 301 019 306 φρ.), ἥτοι περίπου τὰ 2/3 τῆς παραγωγῆς τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΕΡΩΝ.—Ο Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, ἔργον εἰς πρῶτον πίντε, ὑπὸ Δημ. Κορομηλά, μέλος Σαίλλερ.—ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ ἀνεβιδάσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας τοῦ κ. Δ. Κορομηλά, τοῦ πολυγράφου τούτου νεωτέρου δραματοποιού. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀπὸ τῆς πέμπτης χρόνος οὐδαμῶς ἐπαρκῆ ἡμῖν ὅπως γράψωμεν ἐκτενῶς, ὑπὸ τεχνικὴν ἐποψὴν κρίνοντες τὸ ἔργον, ἀναβάλλομεν νὰ πράξωμεν τοῦτο τῇ ἐπιούσῃ κυριακῇ, περιοριζόμεθα δὲ νῦν εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἐπιτυχής. Ἡ ὑποδουαμένη τὸ πρόσωπον τῆς Βοσκοπούλας δεσποινὶς Αἰκατερίνη Βερώνη καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦτον καθὰ ἡ καλλιτεχνία τοῦ θεάτρου διδάσκει ἀπέδωκεν, ὥς πράγματι καλλιτέχνις, ἥδε δὲ καὶ τὰ ἴσματα ὁρθῶς λίσαν. Ὡς γνωστὸν δὲ κέκτῃται γλυκεῖαν φωνὴν salon. Ὁ δὲ

κ. Πεταλᾶς εἶχε τὸ ἀρειμάνιον καὶ γενναῖον τοῦ ὀρεινοῦ, ὅπερ ὁ χαρακτῆρ τοῦ Μήτρου ἀπαιτεῖ, ἐψάλε δὲ καὶ τὸ ἴσμα τῆς Βοσκοπούλας τοῦ Ζαλοκώστα, ὅπερ ὁ κ. Ταβουλάρης πέρυσιν δὲν ἐπραξεν. Ἐπιτυχὴς ἦν ἡ κ. Βοναδέρα ὡς Γιάνναινα. Ἡ δὲ δεσποινὶς Σμαράγδα Βερώνη, ὠραίας ποιμενίδος, ὡς ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, περιβεβλημένη στολὴν, παρουσίασεν ἡμῖν θαυμασίως τὴν Κρουστάλλω μετὰ πολλῆς χάριτος. Καλῶς ὑπεκρίναντο ἐπίσης ὁ κ. Δ. Βερώνης, ἀληθὴ γερῶ-Χρόνην ἀποδοῦς, ὁ κ. Κόκκος (Διάκος), ὁ κ. Παρασκευόπουλος (Γκέργας), ὁ κ. Κουρῆς.

Ἐπισκοποῦντες τὴν θεατρικὴν κίνησιν τῶν παρισίνων θεάτρων, παρατηροῦμεν ἐν πρώτοις ὅτι ἡ ἐλθνικὴ ὑποθέσεως κωμῳδία *Λυσιστράτη*, περὶ ἧς ἐποινισάμεθα λόγον ἐν προτέροις ἐπιθεωρήσεσιν, συνεπλήρωσε τὴν πεντηκοστὴν παράστασιν αὐτῆς. Ἐν δὲ τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ ἐξακολουθεῖ διδασκόμενον τὸ παλαιὸν ἔργον τοῦ Δουμᾶ *Un père prodigue*. ὃς τὸ πρῶτον ἐδιδάχθη ἐν τῷ Γυμνασίῳ, τῷ 1859, καὶ ὅσπερ ἐπανελάβη ἐν τῷ *Vaudeville* κατὰ τὸ 1880, θεωρεῖται δὲ ἐν τῶν μᾶλλον αὐθεντικῶν ἀριστουργημάτων τῆς νεωτέρας κωμῳδίας. Ὁ Sarcy ἐγραψεν ἡμίσειαν ὠδεκάδα ἐπιφυλλίδων περὶ τῆς κωμῳδίας ταύτης κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ τρεῖς ἕως τέσσαρας ἐποίησάτο περὶ αὐτῆς διαλέξεις. Ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐπανελήθη ἡ *Musotte*, κωμῳδία τῶν καλλιστῶν, τῶν Maupassant καὶ Nornmand.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἐφημερίδες τινὲς ἀνέγραψαν πρὸ μικροῦ κατὰ πληροφορίαν ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν Brunswick, ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ Ἑρρίκου Litolf, μελοποιεῖ ὅλη τοῦ Βασίλειος Ἀῆρ κατὰ τὸ δρᾶμα τοῦ Schakaspeare καὶ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο, κτῆμα τοῦ κ. Θεοδώρου Litolf, ἐκδότου ἐν Brunswick, προὔκειτο προσεχῶς νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τινι μεγάλῳ γερμανικῷ θεάτρῳ. Ἐν ταῖς πληροφορίαις ταύταις πλεῖσται ὑπάρχουσιν ἀνακρίβειαι, ἃς ὁ τῶν Παρισίων Χρόνος ἐνανορβοῦ οὔτως.

Ἐν πρώτοις, ὁ Βασίλειος Ἀῆρ οὐδαμῶς ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ Ἑρρίκου Litolf ἐν Brunsmeck εὑρέθη. Τὸ λυρικὸν τοῦτο δρᾶμα συνετέθη ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ μελοποιεῖ δ' αὕτη τοῦ Βασίλειος Ἀῆρ ἦτο καὶ εἶνε παρὰ τῇ χάρᾳ Litolf, μόνῃ κληρονόμῳ τῶν ἔργων καὶ δικαιωμάτων τοῦ συζύγου αὐτῆς. Αὕτη δὲ οὐδόλως ἐπελάθετο ὅτι ὁ μελοποιὸς τοῦ *Dernier Jour de la Terreur* ἦν γαλλικῆς καταγωγῆς καὶ ἐπολέμησε κατὰ τὸ 1870 ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, ἐπομένως γινώσκει ὅτι τὸ τελευταῖον ἐκείνου ἔργου δεὸν νὰ παυχθῇ ἐν Παρίσις.

— Ὁ «Καλλιτέχνης Κόσμος» τῶν Παρισίων παρίσταται ἀναλαβὼν τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν θεατρικῶν ἐξοχότητων. Οὕτω, κατεριωνευσάμενος τῆς Σάρρας Βερνάρ, ἥτις ῥητίον ἐν παρῶν θριαμβεύει ἐν Ἰταλίᾳ, ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τῆς Πάττης, ἀναδημοσιεύων ἀποσπάσματα ἰταλικῶν ἐφημερίδων δυσμενῶς περὶ αὐτῆς γραψαῶν καὶ ἀποφανθειῶν ὅτι ἐξησθένησεν ἡ φωνὴ αὐτῆς. Ἀγνοοῦμεν ἐὰν ἡ ἐπιθεσις ἐπεκταθῇσεται καὶ ἐπὶ ἄλλων, οἷον τοῦ Mounet Sully, τοῦ Coquelin κλπ. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι αἱ κρίσεις τοῦ «Καλλιτέχνη Κόσμου» ἤκιστα μεταβάλλουσι τὰ πράγματα.

- 1) Πρωτεύουσα τῆς νήσου Μαδέρας.
- 2) Ἐν τῇ Λιβονίᾳ (Βαλτικαῖς ἐπαρχίαις).
- 3) Ἐν Ἀλγερίᾳ.
- 4) Πόλις τῆς ὁμώνυμου χώρας τῆς Βορειοδυτικῆς Ἀφρικῆς.